

[Christopherson.]

at Fællesskabet laver protektionisme. Der er tale om, at Fællesskabet på dette væsentlige punkt vil foretage en liberalisering og fjerne de ikke-toldmæssige restriktioner. Danmark kan naturligvis altid tilpasse sig disse regler, men jeg troede, hr. Morten Lange lagde vægt på, at vi i forlængelse af suverænitedebatten havde indflydelse på så meget som muligt af det, der vedrører, hvad der skal ske i dette land.

Knud Nielsen: Generelt forekommer det mig, at man i EF-diskussionen i så høj grad har fordybet sig i tekniske enkeltheder som f. eks. lastbilers maksimale akseltryk og lignende petitesseer, at det ønskelige overblik er gået tabt for mange.

Det gælder ikke den enkelte sektor, som jeg skal begrænse mine bemærkninger til, nemlig uddannelsessektoren. Grunden er indlysende. Der er simpelt hen ingen tekniske detaljer, der kan hales frem og anvendes til sløring, fordi uddannelsessektoren er et hidtil ret uopdyrket felt i EF-regie.

Det er meget små resultater, der kan peges på. Der er f. eks. vedtaget en henstilling om, at der skal stilles visse mindstekrav til uddannelsen af fræsere, tilrettere og drejere, og EF-Kommissionen har forelagt nogle forslag om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser; de befinder sig stadig væk på forslagsstadiet.

Det er vel også illustrerende for situationen, at det første møde mellem de seks landes undervisningsministre først fandt sted sidste år. Det vil sige, at udviklingen på dette område befinder sig på det allerførste spæde begyndelsesstadium, og det betyder igen, at Danmark ved EF-medlemskab fra 1. januar 1973 vil have mulighed for at øve indflydelse på udviklingen på dette område fra første færd.

Der er altså ikke mange kendsgerninger at holde sig til, når man skal diskutere EF og uddannelse. Angrebet fra modstandernes side må derfor nødvendigvis koncentrere sig om, hvordan udviklingen eventuelt vil forme sig, og her hedder det grimme dyr i åbenbaringen harmonisering.

Det er også ført frem i debatten her. Det er efter min opfattelse en helt forkert betragtning; man synes umiddelbart at

gå ud fra som noget givet, at en europæisk harmonisering på uddannelsesområdet er af det onde, og at danske uddannelser — det er jo bemærkelsesværdigt — har en karakter og befinder sig på et niveau, som er højt hævet over andre landes.

En vis harmonisering er efter min opfattelse en forudsætning for den fulde gennemførelse af principperne dels om arbejdskraftens frie bevægelighed, dels om den frie etableringsret. Alt tyder på, at denne harmonisering, der efter al sandsynlighed hovedsagelig vil blive udformet som mindstekrav til uddannelserne, vil komme til at gå meget langsomt. Jeg tror, at Danmark vil være et af de lande, der kommer til at presse på for at fremskynde udviklingen henimod en harmonisering, fordi den indebærer umiddelbare fordele for et lille land i retning af øgede impulser og øget inspiration på alle felter fra et meget større geografisk område i retning af nedbrydning af sprogbarrierer, hvilket må tillægges en meget stor betydning, vel ikke mindst i form af større mellemfolkelig forståelse.

Jeg ser frem til den dag, hvor det vil være en helt naturlig ting, at et par år af ethvert menneskes uddannelse vil finde sted i andre lande i EF eller uden for EF. Det vil efter min opfattelse være af uvurderlig betydning. Jeg mener, at der i dag hverken er plads eller råd til national selvovurdering eller isolationisme.

Det europæiske perspektiv på uddannelsesområdet er en af de tungtvejende grunde til mit nu ubetingede ja til EF.

Svend Jakobsen: På dette fremskredne tidspunkt har jeg besluttet mig til at lade det meste af mit manuskript ligge nede på min plads. Jeg skal forsøge at undgå at gå ind i gentagelser på dette tidspunkt af debatten, men jeg vil gerne til gengæld have lov til at opfordre de markedsmodstandere, der her fra denne talerstol har efterlyst perspektiver og visioner i tilhængerens argumentation, til, når fortrykket foreligger, at læse ordføretalerne af hr. Poul Dalsager og hr. Nyboe Andersen og ikke mindst det indlæg, der lidt tidligere på aftenen kom fra hr. Westergaard Andersen.

Jeg skal derefter alene beskæftige mig